ԺՋ. ՏԱՐԻ ԹԻՒ 4150 — ՀՈԿՏԵՄԲԵՐ 21/2 ՆՈՅԵՄԲԵՐ 1899 — ՀԻՆԳՇԱԲԹԻ — 28 ՁԷՄՈՒԶԻՒ, ԱՒՐ 1317 — ԺՋ. ՏԱՐԻ ԹԻՒ 4150

درخانهٔ ادارهٔ جریدهٔ (آروره) واقعهٔ غلطه

ԿՈՒԻՒ, Գալաթիա, Նորատունկեան խան

Les annonces sont reçues à la Direction du Journal "AREVELK" Galata, CONSTANTINOPLE.

Նամակ կամ որ եւ է գրութիւն պէտք է ուղղել ԱՐԵՒԵԼՔ ՕՐԱԹԵՐԹԻ ԽՄԲԱԳՐՈՒԹԵԱՆ

20 ՓԱՐԱ

ԱՐԵՒԵԼՔ

ՕՐԱԹԵՐԹ

ԱԶԳԱՅԻՆ, ԳՐԱԿԱՆ ԵՒ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Գործոյ եւ տյուառներու համար տարեկան. 140 Ղրս
» » » վեցամսեայ. 70 »
» » » եռամսեայ. 40 »
Օտար երկիրներու համար տարեկան. 40 Ֆրանք
» » » վեցամսեայ. 20 »

Դրամի փոխարէն փոստային փուլ կ'ընդունուի, 115 դրուշի փուլը 100 դրուշի հաշուով:

Հեղինակ թղթատարի ծախքը բաժանորդագրուած կը վերաբերի:

Տառնուցմանց համար պէտք է դիմել ուղղակի խմբագրատուն:

20 ՓԱՐԱ

ԲԱՆԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ
ՄԱՏԹԷՈՍ ՄԱՄՈՒՐԵԱՆԻ
ԻՐ ՅՈՐԵԼԵԱՆԻ ՀԱՆԴԷՍԻՆ ԱՌԻԹԻ

Երէկ իրիկուն Իզմիրէն առացանք պատահէնը այն բանախօսութեան զոր արտասանած է Մատթէոս էֆ. Մամուրեան, կիրակի օրը, իր յորելեանի հանդէսին մէջ։ Ալեզարդ գրագէտը իր խօսքը ուղղած է Առաջնորդ Սրբազանին, — որ ստանձնած էր այս յորելեանի տօնական նախաձեռնութիւնը ու նախագահեց կարգադիր Մանախօսմերին, ինչպէս նաև կիրակի օրուան հանդէսին, — և հանդիսականներուն։ Բայց մեր ուշադրութեան ժամանակ ուղղած է այն ամէն ազգայիններուն որոնք հեռուէն կամ մօտէն իրենց մասնակցութեան բաժինը նուիրեցին։

Ահաւասիկ այդ բանախօսութիւնը։

Ամեն. Ս. Հայր և պատուական հանդիսականք։

Չեմ գիտեր ինչպէ՛ս բացատրել այլ եւս զղջմունքն ու խղճմունքն որ կը յուզեն և կ'ալեկոծեն սիրտս ու միտքս, այս հանդիսաւոր ժամուս, լսելով և յօժարամիտ ընդունելով իմ անուան ուղղուած ու ընծայուած այս ուղերձները, նամականները, հեռագրերն ու նուէրները որ գեղ ալազան ոճով ու բացատրութեամբ, գեղ տարբեր ձեւով ու քանակով, բայց բոլորն ալ միեւնոյն յատկանիշն ունին, բոլորն ալ համանման տաք սրտերէ կը բղխին և ինձ է՛ն թանկագին ու է՛ն գնահատելի սիրոյ ու համբարման հաւատիք են, ամէն գաւակագրէ, մտաւոր ու հեռաւոր աբեղակիցներէ, պատկառելի եկեղեցականներէ և պաշտօնական ու ականաւոր անձերէ, ազնուամիտ ուսումնական մարմիններէ, լուսաւէտ պաշտօնակիցներէ և հին ու նոր ընկեր ու երախտագէտ աներէ հասնելով, միահամուռ կը չարժեն հոգւոյս թելերը։ Ա՛յ, պատուական հանդիսականներ, չեմ գիտեր ինչպէ՛ս պայքարիմ զսպելով պղտյածս և խորհածս անչափ յայտնեմ ձեզ։ Այս խոստովանութիւնըս հնամի, կամ ինչպէս վաղուց սովոր են զիս կոչել, գրչի պաւէր նահապետին կողմէ, որ գրեթէ կէս դարէ ի վեր լեզու ու մելան կը թափէ, թո՛ղ տարօրինակ չթուի ձեզ, ինքըմ, վասն զի, որչափ որ տակաւին խելքս գլուխս է, կարծես թէ այս պահուս գրիչս ու լեզուս կը կծոտին։ Աւրդարեւ՝ իմ կենաց երկար ընթացքին մէջ ներկայ եմ գտնուած այլ և այլ յուզիչ ու ողբալի տեսարաններու, սակայն չեմ տեսած տոհմային հանգրուանի և ոգեւորութեան այն սիրալիր ու չնորհաւորական արտայայտութիւնները, որոնց ազնուամիտ ներկայացուցիչները՝ կը թուէին այս տաճարին մէջ համախմբուած՝ կոչուած են հանդիսապէս տօնել և հռչակելու մեր Սրբազան Առաջնորդ Հօր նախագահութեամբ կազմուած կարգադիր Յանձնաժողովին հետ յորելեան մը որու նախաձեռնութեան ու կարգադրութեան չնորհը՝ կը պարտաւորիմ նորին բարձր Սրբազնութեան, պաշտօնական մարմնոյն ջանից և ձեր եռանդագին քաջալերութեան։

Եթէ կայ միայն ներկայ պարագային մէջ զարմանալի բան մը, այս է նախ՝ յորելեանի մը տօնախմբութիւնը մեր ազգային չրջանակին մէջ ուր ցարդ այդպիսի հանդէսի մը թո՛ղ կատարումը, գաղափա՛ր իսկ անլուր, նորանչան երեւոյթ մըն էր, և գրեթէ լոկ կռվկաուս Հայոց յատուկ ոչ հաղուագէպ սովորութիւն մը։ Երկրորդ անհնկալ իրողութիւնն է ենթակային ընտրութիւնը իբրեւ արժանի յորելեանիդ, մինչդեռ աւելի արժանաւոր մշակներ եթէ ոչ անպատունակ, անտես կը մնան։ Եւ հաւատացէք, ազնիւ հանդիսականք, սուտ համեստութենէ դրդուելով չէ որ կը յայտարարեմ թէ չէի ակնկալէր այս մշտանակին որ այսօր կ'ընծայուի ինձ՝ իմ կենացս վերջին չրջանը բոլորելու միջոցիս։ այո՛, բնաւ չէի երազեր ազգային գնահատութեան այս չնորհալի և իրական ցոյցերուն որով կը յօժարիր պսակել իմ բազմամեայ աչխատութիւնս՝ դաստիարակական, գրագիտական, լրագրական ասպարէզին մէջ։

Եւ ստուգիւ՝ քանի որ անտիական հասակէս ինձ նշանաբան ընտրած էի գործունէութիւնն, անձայն անչշուկ գործունէութիւն մը որ նպատակ ուներ բոլորել անցընել անլսանգ՝ կենաց գժուարին ու փշալից տարիները, անվհատ տոկալ անական ծանր հոգերու, քանի որ տիրական փափաք մը, անձնուիրութիւն անուանեցէք կամ փառասիրութիւն, կը մղէր զիս՝ ամէն ձախող ու գառնաչուչ հովերու դիմագրաւ, հետեւիլ չաւղի մը որ կրնար տանիլ զիս ճչմարտութեան, իրաւասիրութեան և տոհմային արժանապատուութեան պաշտպանութեան, թէեւ ստէպ կուռէն կարծվեր կ'երլէի, սակայն բնաւ այս ուղղութիւնը բռնելով չէի կարծեր որ նոր արժանիքի մը կը տիրանամ, չէի յուսար որ իրաւունք մը ստացած պիտի լինիմ տոհմային վարձատրութեան, վասն զի այս համազումը կը տածէի, բնաւորութեանս կամ ուսումնասիրութեանս ու փորձառութեանս բերմամբ որ պարզապէս պարտաւորութիւն մը կը կատարէի, պարտաւորութիւն որու տրիտուրն էր, եթէ ոչ միշտ ժողովրդային բարոյական հաւանութեան, գէթ ներքին գոհունակութեան ալբիւր մը, որ թէև երբեմն կը պղտորեր անմեկնելի հակառակութեամբ, թշնամութեան և ապ ստիրհ քսութեան պատճառաւ։ Սակայն չէի ուար անյոյս, չէի տրտընջար յաւէտ մարդկային անօրէնութեան ու բաղդի հարուածներուն դէմ։ Այլ կը չանայի աննկուն կամքով կանգուն՝ չարունակել կենցաղ մը, որ ինչպէս ամէն մարդկային կենցաղ, ներկայ էր ուրախութեան չարակից տրտմութեանց և հաւերնութեամբ սպասելով արդարութեան և պատմութեան վճռոյն՝ գէթ առժամեայ գեղ ու գարման փնտռել ւաղօքքին՝ այն է աչխատութեան մէջ, ալ դպրատէր և ուսումնասէր անձերու պաշտպանութեան մէջ՝ Ազգիս բարոյական ու մտաւորական զարգացման փառասիրութեանս մէջ։

Եւ այսպէս կարծես բնականաբար յառաջ եկան իմ տեսչական եւ ուսուցչական խնամոց յանձնուած եւ ուրիշ զանազան կողմեր՝ պատուաբեր պաշտօններու և դիրքերու տէր եղած, որոով ու մեջով զարգացած բազմաթիւ ընտիր ընտիր սաներ ու սանուհիներ։ Այսպէս, կրթութիւնը մեծ ու ծաւալում գտաւ հայ հասարակութեան յետին խաւերուն մէջ իսկ, և այսպէս լոյս տեսան իմ զանազան երկասիրութիւններս, չատ անգամ վշտակրած հոգւոյս արտասուքովը թրջուած, որ ձեր ուշադրութեան ալժանի դատուելով, հրատարակչական գործերի գովասանութեամբ կը պատուէք, անշուշտ վստահ լինելով որ յորելեարն այդ չքեղ ցոյցերով գոհացութեան հոգեր առնելու հակումն ու բնոյթը չունի, վասն զի գիտէ թէ ոչ այնքան մը դրամականութեան հաւատով մշակ մը գործակիցներ, օրգան գազափար մը, խեչալ մը վառարանելու վեմ նպատակն ունէք, այլ՝ նաև աչխատութեան նուիրական իմաստիքն աչխատութեան նուիրական իրաւունքը, ուղիղ, օգտակար, ու գիտական միջոցներով տոհմային նրբակարգիրը աղուսաւորելու նկրտող աչխատութիւնը, օրուն մէջ իրենց բաժինն ունի ու պիտի ունենան եկեղեցականն ու աչխարհականը, գիտունն ու մեծատունը, ուսուցիչն ու դրագէտը, վաճառականն ու գործատէրը, արդիւնաչատ աչխատութիւնը, որ մարդկային ազգի հոյակապ և չինիչ քաղաքակրթութեան մը փառասէր հիմնադիրներու եական գործ գիտուն ու չարժիչ զօրութիւնը եղած է։

Եւ այդ զօրութեան հոյ. հպատակ, և ստէպ անխոհեմ՝ ու անխնայ չահատակ ժամանակի ու աչխատանքի կիրառութեան մէջ, եթէ ոչ չատ խելք՝ աչքի լոյս թափելու հակամէտ գիչերային մշտութեան մէջ, ոչ այնքան նիւթական աւելորդ չահու համար որ մէյ մը սահած սպրդած է ձեռքէս, որքան զոհողութեանց գնով պարտք կատարելու գոհունակութեան համար, տքնած մաչած եմ։

Եւ այս ուղղութեամբ եկաւ հասաւ մեր կեանքն այն վիճակին, ուր աչխատանքը դժբաղդաբար, բժչկական խորհրդով, իբր արգիլեալ պըտուղ նկատուեցաւ տկարացած և վատոյժ մարմնական կազմութեանս պատճառաւ, և այն օրէն սկսաւ ինձ համար ծայրայեղ տրտնութեանարդիւնք եղող հիւանդութեան մը ցաւերն, զոր ամբողջու համար թէեւ բժչկական ու ընտանեկան խնամքներ անպակաս եղան, սակայն ինչո՛ւ չըսեմ առանց մեծ ապահանութեան կամաւանց դրգըռուելու յաւակնութեան, որ ամէն տառապանք համբերատար ոգւով կ'ելնու պատրաստ, կը յուսայի որ վեյ ձապես իմ վերջին ժամս հասած էր և անտրտունջ կը սպասէի վախճանիս՝ ներքին խնդութեամբ ըսելով մտովին։ —Իմ պաչտօնս աւարտած եմ այս աչխարհիս մէջ։ պիտի թողում իմ երկրի սիրականներս ու պիտի երթամ երկինք՝ իմ վաղամեռիկ անուշ ու սիրուն զաւակներս գտնելու։

Բայց նախախնամութիւնն այլապէս տնօրինեց, իմ փափաքս ի դերեւ հանեց ու ամիսներ հիւանդագին տառապելէ ետեւ բոյժ գտած, կը ներկայանամ ձեր պատկառելի ու մեծարելի առեանը։ ։ ։ Եւ դո՛ք աչխուսասիրտ հանդիսականք, ձեր համազգական ու իրաւասական ծաղերով ու ներչողներով ամբաստանութեան զգացումի մը չէ որ կը ներշնչէք ինձ, ո՛չ, ան՛ն զի քսէ տեմ իմ արժանիքիս չափն ու աստիճանը։ այլ կ'ազդէք ինձ նոր այժ ու կորով, կը պատկերէք ինձ արդարութեան մէկ նոր յաղթանակի արտայայտութիւնը, և այսպէս կարծես կը յորդորէք զիս յաբատեւել ու գործել վազուց ընտրած ասպարէզիս մէջ։

Բայց ի՛նչ կրնայ ընել այսուհետեւ ալեւոր ծերունի մը գրական նորագոյն քաբմուժերու մէջ որոնց այնքան կարօտ է հայութիւնը. ի՛նչ կրնայ ընել նա որ կենաց չրջանը գրեթէ բոլորած, իր պաչտօնավարութեան պայմանաժամը լրացած՝ կը հրճուի իր վերջալոյսին՝ դիտել նոր սերունդին հմայական հզօր կարողութեանց ճգուռքը՝ որ գիտութեան նորագոյն միջոցներով ու մեթոտներով զօրացած, աւելի ուժեղ, աւելի թափանցող լեզուով ու գրչով պիտի յաղթի բացատրել աղբերու կենսակատարութեան գասել գերծիտը ճչմարտութիւնները։ Արդէն զանազան հանաարակութեանց մէջ իմ գատանքս, լուսաւորութեան ալեւոր ճիւղերուն մէջ, հայութեան հետեւելիք սկզբանց մասին խօսած եմ, և միթէ այժմ տե՞ղն է կրկնել թէ կը հաւատամ որ ազգի մը բարգաւաճումը լոկ նիւթական առաւելութեան մէջ չի կայանար, այլ և բարոյական զօրութեան ու հոգեկան հանգամանաց մէջ։ Թէ կը հաւատամ որ Հայերը մարդկութեան մի փոքր, այլ ազնիւ ու չինիչ մի մասը պիտի կազմեն ցորչափ հետեւին այն սկզբանց որ պատուոյ, օրինապահութեան, համերաչխութեան և գիտական օրինաց վրայ հիմնուած են։

Մ. ՄԱՄՈՒՐԵԱՆ

(Մնացեալը վաղուան թուով)

ՀԱՑ ԵԿԵՂԵՑԻՆ
ԵՒ
ՀԱՊՔԵՇԻՍՏԱՆ

Առեւելքի երուսաղէմի յարգելի Թղթակիցը «Հայ Եկեղեցին և Հապչիստան» վերնագրով յօդուածին պատասխանելով կը յայտարարէ թէ,

Ա.—Հապչիները երբեք Հայ Եկեղեցւոյ իրաւասութեան ներքեւ չեն գտնուած։

Բ.—Երուսաղէմի Հայոց վանքէն երբեք Հայ վարդապետներ չեն ընդգրած իբրեւ քարոզիչ։

Գ.—Հայ եկեղեցականաց Հապչիստան մէջ բնակութիւնը կրնայ ենթարկուիլ Պատրներու հալածանքին։

Թէ Հապչիները իրենց ձեռնադրութիւնը Պատրիարքէն կ'ընդունին՝ կրնայ ամէն ժամանակի համար չմարտութիւն մը եղած ըլլալ, բայց ատիկա չենք կարծեր որ ուղղակի առնչութիւն ունենայ իրաւասութեան հարցին հետ։ Հայ կաթոլիկները, զոր օրինակ, Հռոմայ իրաւասութիւնը կ'ընդունին, բայց իրենց ձեռնադրութիւնը անխափանօրէն իրենք կը կատարեն։ Քանի որ մեր յօդուածին պատասխանը Երուսաղէմէն կու գայ, մենք ալ օրինակները Երուսաղէմէն մէջ բերենք, ցոյց տալու համար թէ Հայ Եկեղեցին օրէնքով ընդունուած միջամտութիւններ ունեցած է հապչ քրիստոնեայ հաստարակութեան գործերուն, ինչ որ կը նչանակէ թէ որոչ սահմաններու մէջ հեղինակութեան իրաւունք, ուրիչ բառով իրաւասութիւն կը վայելէ Հապչիներու կրօնական գործերուն մէջ։

Յայտնի է թէ մինչեւ այսօր, Երուսաղէմի Հապչիները Օսմ. կայս. կառավարութեան հետ իրենց պաչտօնական յարաբերութիւնները Երուսաղէմի Հայոց Պատրիարքին միջոցաւ կը կատարեն։

Յայտնի է թէ Երուսաղէմի Հապչիները իրենց ննջեցեալները Հայոց Ս. Փրկչի գերեզմանատունը կը թաղեն։

Յայտնի է թէ Երուսաղէմի Հապչիները իրենց կրօնական արարողութիւնները Հայոց հետ կը սկսին և Հայոց հետ կը վերջացնեն։

Յայտնի է թէ, բաւական թուով Հապչիներ իրենց դաստիարակութիւնը ստացած են Երուսաղէմի Ժառանգաւորաց վարժարանին մէջ և լաւ հայերէն սորված։ Անոնցմէ մէկը, Գահիրէի Պողոս էֆ. կարապետեան որդեգիրը, որ Թարիխ Պողոսեան անունով կը ճանչցուէր, չրջաբար Երուսաղէմի Հայոց Ժառանգաւորաց վարժարանին, քանի Հայագէտ, այժմ Մեծելիք Թագաւորին անձնական Թարգմանն է։ ուրիշ մը, Միքայէլ անուն, ընթացաբար նոյն վարժարանին, նոյնպէս քանի Հայագէտ, դարձեալ կարեւոր պաչտօնի մը հրչուած է ի Հապչիստան։

Բայց, ըստ մեզ, այն կարեւոր դիմումը որ քառորդ դար առաջ տեղի ունեցաւ Կ. Պոլսոյ Հայոց Պատրիարքարանին, երկու Հայ եկեղեցական զրկելու համար ի Հապչիստան, ամէնէն փայլուն ապացոյցն է մեր եկեղեցիին կրօնական իրաւասութեան՝ Հապչիներուն վրայ։ Կրնայ երուսաղէմի յարգելի Թղթակիցը բացատրել մեզ Թէ ինչ պատճառաւ այն ժամանակ այդ օրինակ դիմումը մը Պատրիարքին ըլլալու տեղ Հայոց Պատրիարքին եղաւ։

Գալով Հապչիներու կողմէ երուսաղէմի վանքին եղած դիմումին, զոր Առեւելքի յարգելի Թղթակիցը այնքան ազդուապէս կը ժխտէ՝ կատարեալ իրողութիւն մըն է և անչուշտ այս մասին իրեն սխալ տեղեկութիւններ տրուած են, զորս անչուշտ պիտի հաճի ուղղել, կարդալէ յետոյ հետեւեալ մանրամասնութիւնները։

Թուականէս տասներեք տարի առաջ Ապտուլ Սօնաս անունով Հապչէ վարդապետ մը, գժտելով իր կրօնակիցներուն հետ, եկաւ ապաստանեցաւ Երուսաղէմի Հայոց վանքը՝ ուրտեղ ժառանգաւորաց վարժարանի... դռնապան կարգուեցաւ, պաչտօն զոր վարեց չարունակ երեք տարի։ Այս ժամանակամիջոցին մէջ լաւ հայերէն սորվեցաւ և կրկին հաշտուելով իր ցեղակիցներուն հետ, Հապչիստան ուղեւորեցաւ, ուրկէ քիչ յետոյ առաջ վանաջ Երուսաղէմ վերադարձաւ, միասին բերելով Երուսաղէմայ Ս. Պատրիարք Հօր նուիրած պատուանշան մը և երկու հայ վարդապետ իբրեւ քարոզիչ Հապչիստանի ղրկելու առաջարկ մը։

Երուսաղէմայ Պատրիարքը այդ պաչտօնը ուղեց յանձնել վանքին միաբաններէն երկու վարդապետներու, — մէկը քահ արաբապէտ, — որոնք սակայն յանձն չառին Հապչիստան երթալ։ Այդ վարդապետները երկուքն ալ կ'ապրին դեռ, իբրեւ կենդանի վկաներ իրենց եղած առաջարկին։

Ձեր յարգելի Թղթակիցը նաև դժուարութիւն կրէ այս մասին Երուսաղէմի մէջ լուսարանուելու, Թող բարեհաճի դիմել Լաթարիոյ հոգեւոր հովուին որմէ ապահովաբար պիտի քաղէ պէտք եղած տեղեկութիւնները։ Եւ կամ հաւանօրէն Ալտուա Սօնտա Հապչէ վարդապետ տակաւին Երուսաղէմ կը գտնուի որ անշուշտ սիրով պիտի կրկնէ այս մանրամասնութիւնները։

Գանք հիմայ այն կարծեցեալ դժուարութիւններուն որոնք կրնան յարուցանել Հապչիստան մուտ գտնելու։ Թո՛ղ ներչ մեզ «Լրոյր» որ այս մասին ալ իրեն տարակարծիք գտնուինք։ Օրինակը աչքերնուս առջեւն է։ Պատրներու կաթոդիկոսը ամենամեծ դժուարութիւն գտաց վերջին եպիսկոպոսական ձեռնադրութեան առթիւ, գտնելու համար խոպտ վարդապետ մը որ յանձն առներ Հապչիստան երթալու։ անոնք ալ մերիններուն պէս դժուարութիւններէ կը փախչին։ Հարկ եղաւ գրել Մենելիք Թագաւորին և բացատրել չնորհները խնդրել խոպտ եկեղեցականաց համար։ այսպէս ահա Մենելիք խոստացաւ որ իր երկրին մէջ պաչտօն վարող խոպտ եկեղեցականները արտօնուին տարին չորս ամիս արձակուրդով Եգիպտոս անցընել, իրենց բնակութեան և ուղեւորութեան ծախքերը պետական գանձէն հոգացուելու պայմանաւ։

Պատճառն ալ նախաստ տուող այս եկեղեցականները չատ հոգերնին չեն ըներ անչուշտ երբ իրենց տեղը ուրիչներ զբաւեն։ Իրենց համար աւելի հեչտ է ենդլիսատի գաղջ կլիմային տակ յաւօրէն ապրիլ, քան գժուարին ճանապարհութեան մը ու կենցաղին վտանգներուն ենթարկուիլ։ Արդէն ասոր համար չէ՞ որ մերիններն ալ գործը վրանուն նետած են ու հիմայ ալ կը փորձեն լեզի քննադատութիւններու դէմ իրենք զիրենք արդարացնել։

Երկու խօսք ալ Դահիրէի հայ քահանաներու մասին։ Երուսաղէմի յարգելի Թղթակիցը անչուշտ պիտի հաճի նկատել Թէ Հապչ պատուիրակներուն բարի գալստի այցելութիւնն մը Հապչերէն առաջարկի չահեր ակնկալել չի նչանակեր։ կ'երեւայ Թէ մեր յօդուածին հոգին սխալ ըմբռնած է։ Մենք կրօնական հասարակութիւն մը ըլլալով, մեր պաչտօնական այցելութիւնները չարունակ կատարած են ու կը կատարուին մեր հոգեւորականութեան կողմէ։ Եթէ Հայերէն և Հապչերէն մինչեւ կրօնական ու է կապ ալ գոյութիւն ունեցած չըլլաբ՝ գարձեալ այդպիսի քաղաքավարական այցելութիւն մը կարեւոր էր, քանի որ Հապչիստանի մէջ հայ եկեղեցւոյ գաւառները կ'ապրին և տեղւոյն վեհապետին բարեացակամ հիւրընկալութիւնը կը վայելեն։ Յարգելի յօդուածագիրը անչուշտ մեզի հետ համաձայնի է Թէ հայ եկեղեցականին պարտականութիւնը մինակ հոգւոյ փրկութիւն քարոզելուն մէջ չի կայանար, այլ հաւատարակէս իր հօտին աչխարհային բարօրութեան ալ հոգ տանելուն մէջ։ երբ մեր քահանաները հրնչուն դրամի ձայնը առած տուներնին մտնելով ամբոյ կը կտրեն անտրտունջ, ինչո՞ւ քաղաքավարական պարտականութեան մը հոգը անպատճառ աչխարհականներուն ձգելու փորձուին։

Ադեխանդրիա ՏԵՂԱՑԻ

ԴԱՒԱՌԱՅԻՆ ՍՈՒՐՀԱՆԴԱՍ

ՄՈՒՇ, Ս. Կարապետի վանք. 7 հոկ.

Մուչի նորընտիր վանահայր և առաջնորդական տեղապահ Տ. Բարգէն Ծ. վարդապետի առաջին գործերէն մէկը եղաւ վարժարանի խնդիրը. քառամեայ չրջանակի ծրագիր մը պատրաստեց բոլորովին նոր ու գեղեցիկ սկզբունքներու վրայ հիմնուած. նաև կազմական կանոնագիր մը հետզհետէ բարեփոխելու պայմանաւ. յետոյ բոլոր աչակերտները Առաջնորդարան բերելով հայերէն և թուքերէն լեզուներու և ուրիշ առարկաներու մէջ քննեց և չինած ծրագրին համաձայն Գ. և Բ. դասարաններ կազմեց, վերջինը երկու զուգընթացի բաժնելով, նախապատրաստական կարգերը ջնջեց և այդ կարգերուն պատկանող աչակերտները Ս. Յովհաննու վանքը ղրկեց՝ հոն պատրաստուելու և ապա ընդարձակ Ս. Կարապետ փոխադրելու մտադրութեամբ. անդէտները արձակեց, աչակերտաց թիւը որոչեց 40, քանը թոչակաւոր, որոնք տարին պիտի վճարեն ընդհանուր ոսկի, և քանն ալ որը. թոչակաւորներու ծնողաց նամակները գրեց, որպէս զի փութան յանուն իրենց զաւակաց կրթութեան օրոչեալ թոչակը մինչեւ 20 օր բերել, հակառակ պարագային զանոնք տանիլ գպրոցէն։ Հայրսուրբը վարժարանի խնդիրը այսպէս կարգադրելու աչխատութեան մէջ էր, երբ մեռաւ։ 23էն սկսեալ Մշոյ ազգայինք հեռագիրով վանքը լեցուեցան. նախագահ Առաջնորդարանի կոչուի եկած էին փոխանորդ Տ. Զաքարիա քահանան և գրագիր Գ. վահան. յետոյ Ուսուցիչք, Թաղ. Մորհրդոց ներկայացուցիչք և ուրիչ ազգայինք, որոնք Տ. Բարգէնի վարդապետին առաջին անգամ ներկայանալէ և բարի գալուստ մաղթելէ ետքը, երիցորդ անգամ եւս ներկայացան և խնդրեցին որ համբ գաղաք իշնել տեղւոյն վարժարանական վիճակային առհասն խնդիրները կարգադրելու համար. սահկայն մերժեց, իրաւամբ դիտել տալով թէ վանուց վարժարանին ուղղութիւն մը չտուած և վանքին վրայ քիչ չատ գաղափար չկազմած չպիտի կարենայ Մուչ իշնել և յորդորեց գիրենք որ վերադառնան Մուչ և վանքին նեղութիւն չտան։ Տեղապահ Ս. Հայրը նախորդ տարւոյ վրայ երկու ուսուցիչ եւս ուղղեցուց, որոնց մէկն է վանուց միաբաններէն Ս. Սարկ. Մովսէս Նորատունկեան, որ պիտի դասախօսէ կրօնի հիւղը, և այսպէս վեց դասատուներու վրայ դասեր բաժնեց և ըստ այնմ ժամանակացոյցը կազմուեցաւ։ Այս կարգադրութիւնն ալ ընելէ յետոյ պատրաստուեցաւ կիրակի օրուան պատարագին. չաբաթ իրիկուն, սեպտ. 23ին վանատունէն հՀաչափակով տարուեցաւ, 26ին պատարագ մատոյց, Յաչէն տօնի առթիւ գեղեցիկ և ազդու քարոզ մը խօսեցաւ, յետոյ խօսքը միաբանութեան ուղղելով ցաւ յայտնեց վանքին նիւթական ու բարոյական յետագիմ վիճակին վրայ։ Ի վերջոյ խոստացաւ և փափաք յայտնեց բան կարի աչխատիլ և օգտակար դառնալ վանքին և առաջն. վիճակին, յուսալով Առաջնոյ օգնականութեան և միաբանութեան օժանդակութեանը վրայ։ Ցաւարտ պատարագին, մեզբ ինչ հանդատանալէ վերջ, նախորդ Առաջն. փոխանորդ Տ. Վարդան վարդապետ Յակոբեանի և Մուչէն եկող պատգամաւորութեան ընկերակցութեամբ մեկնեցաւ Մուչ։ Մ.

ՔՈՂՔՈՂԱՑԻ
ԱՆԳԼԻԱ ԵՒ ԹՐԱՆՍՎԱԱԼ
ՊԱՏԵՐԱԶՄ
ՀԱՐԱՒԱՅՔԻՆ ԱՓՐԻԿԷի ՄԷՋ

ԱՆԳԼԻԱԿԱՆ ՊԱՐՏՈՒԹԻՒՆԸ

Էչտիմացիի չորքը կատարած ճակատամարտին վրայ գոր երէկ հրատարակեցինք վերջին ժամուն, երկկ իրիկուն ան նորագոյն տեղեկութիւններն ալ առնուեցան.

Լէտիամայթ, 30 Հոկտ.—Նթ՛ալի անգլիական զօրքերուն ընդհանուր հրամանատար Հուայթ զօրավարը գիչերը յարձակեցաւ Թշնամիին վրայ։ Անգլիական ամբողջ զինուորները մասնակցեցան ճակատամարտին։ Թշնամին քանի մը մղոն ետ մղուեցաւ, սակայն Հուայթ զօրավարը չկրցաւ մտանել Պոէրներու բանակետղին։ Անգլիական զինուորները, բաց է երկու վաչտէ, յետոյ իրենց բանակետը վերադարձան։ Ճակատամարտը քանի մը ժամ տեւեց։ Հուայթ զօրավարը 80-100 հոգի կը հաշուէ Անգլիացիներուն կորուստը։ Կը կարծէ Թէ Պոէրները աւելի չատ կորուստ ունեցած են։

Լոնտոն. — Պատերազմական նախարար Լորտ Լանստաուն երկկոտն Թուական Էչտիմայթէն՝ Հուայթ զօրավարէն հետագիր մը ստացաւ, ծանուցանող Թէ զօրախումբ մը ղրկած է գրաւելու բլուր մը, որպէս զի անգլիական զօրքերուն ճամ կողը պաչտպանէ։ Այդ զօրախումբը մեծ կորուստ մը ունենալէ ետքը պարատուրեր է անձնատուր ըլլալ։ Կը բաղկանար երկու վաչտէ զօրս կը կազմէին 42 սպայ, գրեթէ երկու հազար զինուոր և լեռնային հրետանի մը։ Հուայթ զօրավարը կը յարէ Թէ այդ ճամբոդուածին պատասխանատուն ինք է։ Դիրքը անպաչտպանելի էր։

—Էչտիմայթի այս ճամբոդուածը մեծ գրգռութիւն կը պատճառէ Լոնտոնի և ամբողջ Անգլիոյ մէջ։ Պատերազմական նախարարը հեռագրեց Սըր Ռըտպէրս Պըլլըրի որ Քէյբթաուն հասած է. «Ճասը օրէն երեք վաչտ պիտի ղրկեմ, լեռնային հրետանիով մը, կորուստ զինուորներուն տեղը լեցնելու համար»։

—Լոնտոնի իրիկուան լրագիրները ցաւ կը յայտնեն՝ հարաւային Ափրիկէի անգ-

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԺԱՄԱՆԱԿ

Թերթ տարածման

Տարեգրություն, ստուգաբանական քննություն եւ ընդհանուր տեղեկություններ

Ամեն ոք, որ ունի ինչ որ ասելիք, ինչպես նաեւ ամեն ոք, որ ցանկանում է իմանալ ինչ որ ասելիք ունեն ուրիշները, պետք է կարդա «Հայկական Ժամանակ»։

Ամեն ոք, որ ուզում է ծանոթանալ ամենայն ճշտությամբ ամեն տեսակ հարցերի, որոնք հետաքրքրում են մարդկային ընկերությունը

ՄԱՐՏԻՆ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ ՄԱՐՏԻՆԻ ԵՒ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐԱՑՈՒՅՑԻ

Տարեկան բաժանորդագին՝ Ամերիկայի մէջ 5 տոլար, Եւրոպայի մէջ 20 ֆրանք։

Հրատարակութեան գրասենեակ՝ Նիւ Եորք, 327 Լեքսինկտըն Էվենիու։

Խմբագրատուն՝ Նիւ Եորք, 327 Լեքսինկտըն Էվենիու։

Ամէն տեսակ յայտարարութիւններ կ՚ընդունուին մեր գրասենեակին մէջ։

Ձրի նմոյշներ կը տրուին ամէն անձի, որ կը դիմէ մեր գրասենեակը։

Ամէն տեսակ նամակներ եւ դրամական յանձնարարութիւններ պէտք է ուղղել հետեւեալ հասցէով՝

MARTI
327 Lexington Avenue
New York City

Ամերիկայի մէջ ամէն տեսակ գործակատարութիւններ կը կատարուին մեր միջոցաւ։

ՏԱՒՂԱՆ ԿԱՐՂ ՄԻ ՕԳՏԱԿԱՐ
ԱՂՋԻԿ ՀԱՐՈ ԿԱՆ, ՈՐ ՀԱՐՍԱՆԻՔԻ ՀԱՄԱՐ
ՏԻՆ ԵՒ ՏԻՐՈՔ ԴԵ ԶՈՒՍԱՐԹ

Տիկոջմէ մը ուրիշներ մի գիտնար թէ ինչպէս կրնայ ան ամէն օր նոյն գեղեցկութեան տիրանալ։ Ասոր գաղտնիքը կը բաւէ ամէն օր առաւօտուն ու իրիկուն գործածել ԿՐԵՄ ՍԻՐՈՔ ԴԵ ՏՈՒՍԱՐԹ։ Ան կը մաքրէ, կը սնուցանէ, կը փափկեցնէ եւ կը գեղեցկացնէ մաշկը։ Ան կը ջնջէ բոլոր պզտիկ պատռուածքները, կը ջնջէ կնճիռները, կը ջնջէ ծերութեան նշանները, կը ջնջէ տգեղ գոյները, որոնք կը գան ցուրտէն, արեւէն, հողմէն, փոշիէն, ծխէն եւ ամէն տեսակ կեղտերէ։ Ան կը ջնջէ ամէն տեսակ պզտիկ պատռուածքներ, որոնք կը գան ցուրտէն, արեւէն, հողմէն, փոշիէն, ծխէն եւ ամէն տեսակ կեղտերէ։ Ան կը ջնջէ ամէն տեսակ պզտիկ պատռուածքներ, որոնք կը գան ցուրտէն, արեւէն, հողմէն, փոշիէն, ծխէն եւ ամէն տեսակ կեղտերէ։

(Նայեցէք նկարին վրայ գտնուող տուփին վրայ գրուած անունին եւ ապրանքանիշին, որպէսզի չխաբուիք նմանողներէ։)

ՀԱՐՈՒՍՏԱՀԱՆՈՒԹԻՒՆ Ս. Ի. ԽՈՒԶԻԿՅԱՆՑ ԵՒ ՈՐԴԻՔ
ՏՈՒՆ ՄԱՆԻՖԱԿՏՈՒՐԱՅԻ ՍԱՊՈՒՆԻ ԵՒ ՍՈՒՐՈՒՆՔՆԵՐՈՒ
ՀԱՐ ՀԱՐՍԱՆԻՔԻ ՀԱՄԱՐ
396 ՏՈՒՆ ՓՈՂՈՑ ԹԱՂ. 396
(Նախկին Գալուստեան փող., Ջերմուկի տունը)

ՀԱՍՏԱՏՈՒԱԾ 1852

Տիկնոջ մը համար ամենէն դժուար բանը այն է որ ան ամէն օր նոյն գեղեցկութիւնը ունենայ։ Ան կրնայ ունենալ զայն միայն այն ատեն, երբ ան գործածէ ԿՐԵՄ ՍԻՐՈՔ ԴԵ ՏՈՒՍԱՐԹ։ Ան կը մաքրէ, կը սնուցանէ, կը փափկեցնէ եւ կը գեղեցկացնէ մաշկը։ Ան կը ջնջէ բոլոր պզտիկ պատռուածքները, որոնք կը գան ցուրտէն, արեւէն, հողմէն, փոշիէն, ծխէն եւ ամէն տեսակ կեղտերէ։ Ան կը ջնջէ ամէն տեսակ պզտիկ պատռուածքներ, որոնք կը գան ցուրտէն, արեւէն, հողմէն, փոշիէն, ծխէն եւ ամէն տեսակ կեղտերէ։

(Նայեցէք նկարին վրայ գտնուող տուփին վրայ գրուած անունին եւ ապրանքանիշին, որպէսզի չխաբուիք նմանողներէ։)

ՀԱՐՈՒՍՏԱՀԱՆՈՒԹԻՒՆ Ս. Ի. ԽՈՒԶԻԿՅԱՆՑ ԵՒ ՈՐԴԻՔ
ՏՈՒՆ ՄԱՆԻՖԱԿՏՈՒՐԱՅԻ ՍԱՊՈՒՆԻ ԵՒ ՍՈՒՐՈՒՆՔՆԵՐՈՒ
ՀԱՐ ՀԱՐՍԱՆԻՔԻ ՀԱՄԱՐ
396 ՏՈՒՆ ՓՈՂՈՑ ԹԱՂ. 396
(Նախկին Գալուստեան փող., Ջերմուկի տունը)

ՀԱՍՏԱՏՈՒԱԾ 1852

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԱՌԱՋԻՆ ԵՒ ՄԻԱԿ ՆԿԱՐԱՉԱՓԱԿԱՆ
ՀԱՆԴԷՍ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ Ա. ՏԱՐԵՏԻ ՍԱՐԳՍԵԱՆԻ
ՆՇԱՆԱԿՈՒԹԻՒՆ ՀԱՅՈՑ ՊԱՏՄՈՒԹԵԱՆ ԱՐՁԱՆԱԳՐՈՒԹԵԱՆ
ՀԱՅ ԺՈՂՈՎՐԴԱՅԻՆ ԵՒ ՊԵՏԱԿԱՆ ՄԱՐՄՆԻ
ՀԱՅ ՄԱՐԴՈՒ ԵՒ ՀԱՅՐԵՆԻՔԻ ՊԱՏԿԵՐԱՑՈՒՅՑ
ՀԱՅ ՀԱՆՃԱՐԱՊԵՏՈՒԹԵԱՆ ԵՒ ՀԱՅ ՀԱՆՃԱՐԱՊԵՏՆԵՐՈՒ
ՀԱՅ ՀԱՐՍԱՆԻՔԻ ԵՒ ՀԱՅ ՀԱՐՍՆԻՔԻ